

Satisfit rationibus in subdiuisione secundi Clypei positus.

Num. 18.
Soluntur
rationes co-
evidentes ma-
teriam exi-
stentiam.
Ad primam.

Argumenta. quibus Scotistæ adducuntur, vt concedant materiæ primæ propriam existentiam, sic diluunt Thomistæ.

Ad primum. Respondet Caietanus, negando quòd inter materiã & formã non sit necessaria connexio: & ad eius probationem negat consequentiam, cuius probationis etiã falsa est maior; per id autem, quod additur, scilicet secundum quod necessariò est homo, necessariò est hic vel ille homo; nihil aliud habetur, nisi quod quia materiã necessariò sibi determinat genus formæ; Ideo materiã non potest esse sine hac vel illa formã, quod est intentum Thomistarum; nec enim valet consequentia. *B necessariò est homo, ergo B necessariò est hic vel ille homo determinatè sed vagè.* & sic conceditur quod materiã necessariò sibi determinat formã; ergo necessariò determinat sibi hanc vel illam formã, non quidem determinatè, sed vagè.

Ad Confr.

Ad Confirmationem verò, cum dicitur: quidquid contingenter se habet ad quodlibet generis absoluti, contingenter se habet ad genus ipsum: distinguendum est, de contingenter se habere ad quodlibet, scilicet determinatè vel vagè; primo modo falsa est maior: secundo verò modo falsa est minor; materiã enim non contingenter sed necessariò se habet ad quamlibet formã indeterminatè & vagè. Ad aliam autem probationem, Respondetur, quòd vnum essentialiter vnum, & singulare negatiuè, vt est materiã prima, potest essentialiter dependere in esse à pluribus eiusdem generis Indeterminatè & vagè, prout illa plura habent vnã rationem communem: sicut in proposito omnes formæ conueniunt in hoc, quòd dent esse actuale. Atque vt euidentius ostendat Caietanus Infirmi- tatem subtilitatis Scotistica, sic refellit argumen- tum: quantitas continua determinat sibi genus figuræ; nullam tamen sibi figuram vendicat.

Ad secundam

Ad secundam. Respondet Thomistæ, distinguendo duplex medium; nimirum effectiuum & formale; ex quo inferunt, quòd quidquid immediatè Deus creat effectiuè: possit ab- que mediã causã effectiuã conseruare; non autè absque mediã causã formali, quale medium est forma respectu materiæ.

Ad tertiam.

Ad tertiam. Respondent, neque approbando, neque reptobando maiorem; negant verò minorem, quia licet forma non sit de essentia materiæ, est tamen de essentia materiæ existentis.

Ad quartam. Respondent negando maiorem, ex eo quod plus dependeat pura potentia ab actu, quàm actus imperfectus ab actu perfectò; accidens autem est actus quidam, licet sit imperfectus.

Instant Scotistæ: Magis dependet posterius à priori, quàm prius à posteriori; sed accidens est posterius substantiã, materiã autem est prior formã; ergo magis dependet accidens à subiecto, quàm materiã à formã. Nec dicatur materiã non esse priorem formã, sed posteriorem: contra enim sic arguetur; licet materiã sit posterior ordine perfectionis est tamen prior forma ordi- ne generationis, & consequenter prior simplici- ter, vnde formatur argumentum: quando eun-

que sunt duo aliqui ordines, quorum vnus simpliciter est prior altero, quidquid est in ordine priori, est simpliciter prius quocunq; existente in ordine posteriore; sed ordo originis; & ordo perfectionis ita se habent, vt ordo originis sit simpliciter prior ordine perfectionis, loquendo de creatis; ergo quidquid est prius origine, est prius simpliciter quocunq; priore ordine perfectionis; sed ita est quòd materiã sit prior origine formã; Licet formã sit prior perfectione; ergo materiã est simpliciter perfectior formã: Probatur verò, quòd ordo originis sit simpliciter prior ordine perfectionis; nam priora generatione sunt posteriora perfectione; natura enim semper procedit ab imperfecto ad perfectũ; ergo quidquid est imperfectius, est simpliciter prius quocunq; perfectiori; sed materiã prima est imperfectior formã, ergo est simpliciter prior formã; sed omne prius in suo priori potest esse sine posteriori, ergo materiã poterit esse sine formã.

Ad hoc Respondent Thomistæ triplici responsione: & quidem primo dicunt, quod formã licet sit posterior materiã ordine generationis, sit tamen prior ordine generationis materiã existente; multã enim refert dicere materiã, & materiã existentem: sicut superficies est prior albedine, albedo tamen est prior superficie habente esse album.

Pro secunda Responsione dicunt, falsum ibi assumi, scilicet quòd ordo generationis sit simpliciter prior ordine perfectionis, stando intra limites naturæ finitæ; cū enim actus sit prior potentia simpliciter, & prioris actus sit prioritas perfectionis; consequens est, quòd ordo perfectionis sit simpliciter prior ordine generationis. Deinde quòd est prius naturã, ratione, & tempore, est simpliciter prius, sed ordo perfectionis est prior natura, ratione, & tempore, ordine imperfectionis, qualis est ordo generationis, qui se tenet ex parte causæ materialis; ordo ergo perfectionis est prior simpliciter. Vnde ad argumentum, concessio, quòd priora generatio- ne sint imperfectiora, & natura procedat de imperfecto ad perfectum, negatur consequentia; videlicet quòd ordo generationis sit simpliciter prior; quamuis enim agens naturæ prius agingat imperfectum, oportet tamen prius agens in se perfectum esse, vt habetur 12. *Metaph. text. com. 40.*

Tertia Responsio est: dato toto processu argumenti, vltima consequentia nihil valet; falsum enim est, omne prius posse separari secundum rem à posteriori quolibet, vt amplius posita declarabitur.

Ad quintam. Respondent sufficere causã, pro quolibet instanti temporis, quo actu causã, habere existentiam, nec est necessarium, quod pro quolibet signo naturæ insit ipsi existentia, quo inest causalitas; ordo enim naturæ talis est, vt primo compositum, secundo forma, tertio materiã existat: vnde ad formam primæ instantiã; negatur maior, & ad primam Confirmationem dicitur, quod materiã causat quando existit, quia pro omni instanti, quo causat existit, quando enim est terminus temporalis.

Ad secundam Confirmationem, dices quòd licet causa, vt causã, non mendicet à suo effectu, tamen

Ad quintam.